

[Leif Hermann]

Bernt Henriksen for den dør, som hr. Ole Bernt Henriksen faktisk åbnede for, at vi kan arbejde med disse to forslag i Miljøudvalget, hvis ikke der ville blive problemer med identiteten.

Nu er det jo sådan, at der vist er temmelig vide rammer for, hvad der er identitet her i huset. Der kan jo stilles ændringsforslag til de lovforslag, der er blevet fremsat, og Socialistisk Folkeparti skal sandelig gerne være med til at stille de ændringsforslag, såfremt forslagernes formål ikke derved forskertses.

Ministeren hæfter sig stadig væk ved registreringen som det grundlæggende. Det forstår jeg godt at ministeren gør. Det er jo således, at den oversigt, man skal have over det bevaringsværdige, forudsætter en registrering. Men hvis det er således, at den registrering inden for det tidsrum, som lovforslaget forudsatte sidst, kan tilvejebringes frivilligt, og hvis den registrering kan ske efter sådanne kriterier, at det bliver muligt at oprette et statsligt dokumentationscenter – og det har ministeren jo ikke kritiseret – og det bliver muligt for miljøministeren at foretage en analyse og vurdering af bygningsfrednings- og bygningsbevaringsinteresserne og udarbejde sammenfattende oversigter herover, hvis det er muligt at tilvejebringe en registrering, der samtidig er med til at skabe grundlaget for disse ting, så skal Socialistisk Folkeparti naturligvis ikke blande sig i, hvordan den registrering udformes. Men det er klart, at der må være en registrering. Jeg går ud fra, at det er miljøministeren også tilhænger af, når ministeren tilslutter sig hensigterne i forslaget. Hensigten er at få bedre overblik og mere bevaring.

Derfor vil jeg udtrykke det håb, at hvis det er således, at vi kan finde frem til en registreringsordning, der imødekommer de ønsker, som ministeren har givet udtryk for, og dermed fjerner de argumenter, der har gjort, at ministeren ikke vil genfremsætte lovforslaget, så kan vi finde noget fornuftigt.

Jeg er blevet kritiseret for, at vi ikke har fremsat lovforslaget i ændret form. Jeg tror, det var hr. Sønderby, der syntes, det var forkert. Ideen med at fremsætte lovforslaget – det har jeg gjort rede for én gang – er at tage spørgsmålet op i udvalget dér, hvor vi slap.

Nu har vi så fået en begrundelse. Hidtil har der jo ikke været givet en begrundelse for, at disse lovforslag ikke blev genfremsat. For alle de andre lovforslag i lovpakken har vi mere el-

ler mindre kunnet finde begrundelserne for, at de ikke kom, men ikke dette. Det har ikke været nævnt nogen steder. Hvis der er nogen, der har hørt på den konference, som vi havde den 13. januar i år, at bygningsfredningslovgivningen skulle ind i den almindelige overvejelse vedrørende planlægningslovgivningens fremtid, så mener jeg i hvert fald ikke at have hørt det. Hvis jeg havde hørt det, så tror jeg nok, jeg havde reageret på det, og det gjorde jeg som bekendt ikke.

Afslutningsvis vil jeg så sige, at det eneste, der er kommet frem her som substantielt, er registreringsproblemet. Det har vi erklæret os villige til at løse i overensstemmelse med de ønsker, som ministeren har. Der har ikke været rettet indvendinger mod resten af indholdet af lovforslagene.

Hvis det herefter er således, at vi i udvalget må konstatere, at der ikke er mulighed for at gennemføre disse to overordentlig moderate lovforslag, hvis omkostninger er overordentlig beherskede, også for kommunerne, så er det ikke, fordi man interesserer sig for substansen, og så er det hykleri at hævde, at man er tilhænger af principperne.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Blot en enkelt slutbemærkning til hr. Leif Hermann, der bevidst overhører noget af det, jeg siger, nemlig at det ene er, at vi mener, at registreringspligten var problematisk; det gør, at vi revurderer forslaget. Samtidig sker der det, at vi laver et stort regelforenklingsarbejde i ministeriet, og derfor finder vi, at det lovforslag under ingen omstændigheder kan genfremsættes i den oprindelige form. Derfor finder vi det rimeligt, at dette lovforslag tages ud og indgår i regelforenklingsarbejdet med henblik på at vurdere, om det skal og hvordan det skal indgå i den kommende lovgivning, som vi tager stilling til i løbet af foråret, når vi har fået diverse kommentarer til de debatoplæg, vi har sendt ud.

Der er derfor tale om to ting. Lovforslaget kan ikke bruges, men da det alligevel ikke kan bruges i denne form, tages det ind i det mere overordnede arbejde, der i mellemtiden efter regeringsskiftet er sat i gang i Miljøministeriet.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):